

[Ingolf Knudsen.]

visningsdirektøren også har påpeget. Børnene må under ingen omstændigheder blive redskaber i en politisk kamp for at ændre det bestående samfund, og skolen og børnehaven må ikke blive et sted, hvor de voksne slås om børnenes sjæle i forsøg på at fremme egne politiske ideer. Jeg vil derfor spørge ministeren, hvad ministeren vil gøre for at gennemføre tankerne om sikring mod indoktrinering i skolen.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Stort set vil jeg svare hr. Ingolf Knudsen ved at henvise til det, jeg for lidt siden har svaret hr. Freddy Madsen med. Som det fremgik af det svar, mener jeg jo, at dér, hvor man kan sætte ind med hensyn til at bremse op over for indoktrinerende aktivitet, det er altså i folkeskolen, den skole, som er og skal være fælles for alle børn, den skole, hvortil forældrene trygt skal kunne sende deres børn. Her har forældrene altså krav på at finde beskyttelse imod denne indoktrinering, uanset i hvilken retning den går.

Jeg tror ærlig talt, at det vil være tilstrækkeligt på nuværende tidspunkt, at der nu er sat denne debat i gang om disse ting, som jeg mener er meget vigtige, og jeg tror også, det er særdeles vigtigt, at man netop i denne debat har fået understreget den betydning, der ligger i, at skolekommissioner og skolenævn i deres tilsynsvirksomhed over for skolerne er opmærksomme på at skabe de forhold, der bør være i den danske folkeskole, altså et sted, hvor man får denne alsidige orientering, alsidige undervisning.

Jeg vil endnu en gang også appellere til forældrene om at være med. Det har vi gjort ved så mange lejligheder. Det kan nok være lidt beklemmende en gang imellem, i hvert fald når man tænker på, hvor lav stemmeprocenten var, sidste gang vi havde skolenævnvalg. Det er ønskværdigt, at flere forældre end hidtil møder op, delagtiggør sig i skolens arbejde. Det er en af de største garantier for, at det, der foregår på skolen, foregår på en sådan måde, at forældrene trygt kan sende deres børn dertil. Jeg vil mene, at den debat, som vi er fælles om at føre til gavn for folkeskolen, til gavn for de lærere, der skal virke i folkeskolen, må være en garanti i sig selv.

Halvgaard (FP):

I anledning af den vigtige debat om spørgsmålet: indoktrineringen i folkeskolen og vel også ved de højere uddannelser, der vel oprindelig er foranlediget af undervisningsdirektør Asger Baunsbak-Jensens udtalelser i Berlingske Tidende, kan jeg udtale, at fremskridtspartiet er på linje med hr. Baunsbak-Jensens synspunkter og også er enig med undervisningsministeren i de udtalelser, der er fremkommet her i dag. Men det skal fremhæves, at det er alle former for indoktrinering, vi er modstandere af, ikke alene politiske, men også religiøse og også frisindet seksuel indoktrinering.

På baggrund af denne debat vil jeg gerne kort stille undervisningsministeren to spørgsmål.

For det første, om undervisningsministeren vil støtte de bestræbelser, der giver forældre-kredsen — jeg tænker her på skolenævnet — ved hver enkelt skole større beføjelser og ansvar, end den nugældende skolestyrelseslov indebærer, således at det alene bliver forældre-kredsen, der ansætter og også har mulighed for i særlige tilfælde at afskedige en lærer.

For det andet, om undervisningsministeren vil foranledige, at kriteriet for optagelse på vore seminarier i højere grad bliver et spørgsmål om rent menneskelige kvalifikationer end om en studentereksamen af en vis størrelsesorden.

Jeg kunne tænke mig et obligatorisk prøveår eller en præparandklasse, som tidligere har været anvendt på seminarierne.

Gerda Møller (KF):

Den debat, der nu føres i dagspressen, i radio, tv og nu også her i tinget, har jo for så vidt stået på længe, og jeg kan da næsten sige ligesom hr. Ingolf Knudsen, at først nu, hvor en embedsmand og en minister har taget bladet fra munden, er det, ligesom om der er kommet den rigtige interesse om spørgsmålet. Vi har jo selv i det konservative folkeparti — jeg har gjort det her i spørgetiden et par gange — for nogle år siden rejst nøjagtig det samme spørgsmål om indoktrinering i børnehaverne. Dengang var det først og fremmest Hudegården, jeg rejste problemet om. Jeg må sige, at det resultat, vi fik ud af det — da var den da-